

Om het hart van het christelijk geloof

IRS wil het hart van
rooms-katholieke
medemensen berei-
ken met de Bijbelse
boodschap, zoals
die in de tijd van de
Reformatie opnieuw
werd verstaan.

**Uit genade zijt gij zalig
geworden door het geloof**

Colofon

Stichting
In de Rechte Straat
Prins Hendrikweg 4
6721 AD BENNEKOM
Tel. 0318-431298
Fax 0318-431395
E-mail: secr@irs.nu
Website: www.irs.nu

Bij de voorpagina

Op de rijksdag in Worms (april 1521) moest Luther zich tot tweemaal toe voor de keizer verantwoorden. Men eiste van hem dat hij zijn 95 stellingen zou herroepen. Luther weigerde dat.

Inhoud

Een bevrijdende boodschap

Weg naar het Licht 3

Het ontstaan van de Reformatie

Maarten Luther 4

De gerechtigheid van God 5

De deur naar het paradijs 5

Door de paus vervloekt 6

De aanleiding tot de Reformatie

Zelf de zaligheid bewerken? 7

Redding uit het vagevuur 8

Gedeeltelijke aflaat 8

Volle aflaat 9

Aflaatbrieven 9

De 95 stellingen 9

Dreiging met de brandstapel 10

Het grote struikelblok

De paus onfeilbaar? 11

Plaatsbekleder van Christus 11

Leer de Bijbel kennen 11

De weg ten dode of ten leven 12

Twee kernverschillen

Zeven sacramenten 13

Maria zonder zonde? 14

Bevrijdende boodschap 15

Projecten van IRS

Projecten 16

Aanvraag informatie 17

Intro

Via deze brochure willen we je een beeld geven van Stichting In de Rechte Straat (IRS) en haar werk. In de Rechte Straat is een interkerkelijke stichting die rooms-katholieke medemensen bekend wil maken met het Evangelie. Dit Evangelie is de bevrijdende boodschap waardoor zondige mensen God leren kennen. IRS wil de enige Weg wijzen waarlangs vrede met God en werkelijke rust voor ons hart wordt gevonden. Jezus Christus is die Weg, de Waarheid en het Leven.

Weg naar het Licht

In de Rechte Straat (IRS) werd in 1960 opgericht door de voormalige rooms-katholieke priester H.J. Hegger, die bekendheid kreeg door zijn levensbeschrijving “Mijn weg naar het Licht”. Hij wist dat het alleen licht wordt in je hart als je vertrouwt op het werk van de Heere Jezus. Wij zelf kunnen het nooit goed maken met God door goed ons best te doen om niet te zondigen of door goede werken te doen. Er komt vrede met God en licht in ons hart als we Hem om vergeving vragen en vertrouwen dat Hij ons niet zal wegsturen, maar zal aannemen.

IRS wil rooms-katholieke medemensen bekendmaken met het Evangelie zoals dat in de 16e eeuw werd herontdekt door Luther, Calvijn en vele anderen. Sinds haar oprichting richt de stichting zich in het bijzonder op rooms-katholieke geestelijken die binnen hun kerk in moeilijkheden raken als ze de boodschap van het Evangelie gaan ontdekken. Wanneer deze mensen hun kerk willen verlaten, krijgen zij vaak te maken met grote problemen, zowel geestelijk als maatschappelijk. Meer dan zestig geestelijken ontvingen in de loop der jaren dankzij IRS pastorale zorg, tijdelijke huisvesting, steun voor hun levensonderhoud, een toelage voor studie, en mede door dit alles, uitzicht op de toekomst.

Vrije genade

Behalve een hulp voor uitgetreden geestelijken wil In de Rechte Straat een wegwijzer zijn voor alle leden van de Rooms-Katholieke Kerk. De stichting biedt daarom in meerdere talen Bijbels aan en tijdschriften, boeken, folders en digitale informatie, waarin het Bijbelse gedachtegoed op eenvoudige wijze is uitgelegd. Ook ondersteunt IRS

evangelisten die in rooms-katholieke landen de boodschap van vrije genade verkondigen. Dat betekent dat God Zijn armen uitstrekt naar goddeloze mensen en vraagt: “Mag ik jouw God zijn? Jouw Verlosser?” Dit is de hoop waarover we rooms-katholieke medemensen mogen vertellen. Als we God leren kennen, en dat is voor ons allemaal nodig, is dat alleen door de Bijbel, alleen door het geloof, alleen door genade. Dan is er ook maar Eén Die we daarvoor willen erkennen. Alleen aan God de eer.

Het ontstaan van de Reformatie

Om het werk van IRS te kunnen begrijpen, is het nodig dat je de verschillen kent tussen de Bijbelse, reformatorische leer en het rooms-katholieke gedachtegoed. Daarom gaan we eerst terug naar de geschiedenis van de Reformatie. Vervolgens staan we stil bij het grote struikelblok bij de verhoudingen tussen het rooms-katholicisme en het protestantisme: het pausdom. Daarna letten we op twee kernverschillen tussen de Rooms-Katholieke Kerk en de reformatorische kerken, namelijk de verering van Maria en het denken over de sacramenten.

Maarten Luther

Voor de Reformatie heeft de Heere gebruikgemaakt van een augustijner monnik, Maarten Luther. Elk jaar wordt in veel kerken herdacht dat hij op 31 oktober 1517 zijn 95 stellingen sloeg aan de deur van de slotkapel van Wittenberg, een stad in het oosten van Duitsland. Waarom blijven we die dag gedenken? Omdat die hammerslagen het begin inluiden van de grote Kerkhervorming.

„Een afvallige priester, die trouwde met een weggelopen non.” Zo werd Luther vroeger voorgesteld aan de kinderen op rooms-katholieke scholen. Dat aantasten van de goede naam van Luther was al meteen na zijn optreden begonnen. Paus Leo X noemde Luther in zijn bul (= open brief) van 15 juni 1520 *“een wild zwijn dat probeert de wijngaard des Heeren te verwoesten.”* Hij dreigde hem met de brandstapel en verklaarde: *“Het verbranden van ketters is geen zonde.”* Tegenwoordig denkt men in de Rooms-Katholieke Kerk heel anders over Luther. Zo schreef paus Johannes Paulus II in 1983, toen herdacht werd dat Luther 500 jaar geleden geboren werd: *“De diepe godsdienstigheid van Luther is overtuigend zichtbaar geworden.”*

Vóór zijn bekering nam Luther de leer van zijn kerk heel serieus. Hij geloofde dat een mens als hij zou sterven nadat hij een zware zonde had gedaan voor altijd in de hel zou terecht komen. Daarom was hij monnik geworden.

Een monnik is iemand die drie geloften aflegt:

- De gelofte van armoede, wat betekent dat hij afstand doet van elke beschikking over geld.
- De gelofte van zuiverheid (celibaat), waar mee hij belooft nooit te zullen trouwen.
- De gelofte van gehoorzaamheid, waarmee hij zich geheel en al onderwerpt aan de wil van de overste, het hoofd van het klooster.

Door monnik te worden hoopte Luther het gevaar van zware zonden, die hem in de hel zouden brengen, te vermijden. Bovendien meende hij door het strenge kloosterleven dichter bij God te kunnen komen. Hij wilde zonder zonde leven, maar dat liep uit op een grote teleurstelling. Hij ontdekte dat zijn monnikspij geen ander mens van hem had gemaakt. Dezelfde zondige verlangens kwamen ook in het klooster telkens in hem naar boven. Dan meende hij dat God dreigend voor hem stond, klaar om hem te vervloeken en in het eeuwige vuur te werpen. Hij bemerkte zelfs dat steeds meer gevoelens van haat in hem opkwamen tegen God, Die van hem, naar hij meende, het onmogelijke eiste. Dat gaf hem dan weer nieuw schuldgevoel. Vaak greep hij naar de gesel, om met geweld al die zondige gedachten en gevoelens uit zijn lichaam en uit zijn ziel te ranselen. Zijn overste, Von Staupitz, vond hem diverse keren bewusteloos in zijn kloostercel. Dat bracht Von Staupitz tot de overtuiging dat Luther iets anders moest gaan doen. Zo'n leven zou hij niet volhouden. De kloosteroverste benoemde Luther tot professor aan de universiteit van Wittenberg. Daar moest hij de studenten het Nieuwe Testament gaan uitleggen.

De gerechtigheid van God

Luther studeerde ijverig. Hij hoopte in de Bijbel een oplossing voor zijn vragen te vinden, en daardoor vrede met God. Maar vooral in de brieven van Paulus kwam hij voortdurend de woorden *“gerechtigheid (rechtvaardigheid) Gods”* tegen. Hij meende dat Paulus daarmee bedoelde: de gerechtigheid die God van de mensen eist. De mens zou zichzelf moeten verlossen. Luther werd

er wanhopig van, want in zichzelf kon hij geen echte gerechtigheid ontdekken. Hij schreef: *“Want hoe onberispelijk ik als monnik ook leefde, in Gods tegenwoordigheid voelde ik mij een zondaar met een geweten dat door onrust verteerd werd en ik kon niet hopen dat ik Hem behagen kon met de voldoening die ik Hem gaf. Ik had Hem niet lief, neen, veeleer haatte ik deze rechtvaardige God, Die de zondaars strafte.”*

De deur naar het paradijs

Op een avond brak ineens het licht door. In het voorwoord op zijn verzamelde werken schreef Luther daarover, een jaar voor zijn dood:

“Ik haatte dat woord ‘gerechtigheid’, het vervloekte en verdoemde mij. Ik zei tegen God: Houdt U dan nooit op mij te plagen met Uw gramschap (boosheid)? Maar ik hield niet op te bonzen op dat woord van Paulus: De rechtvaardige zal door zijn geloof leven. En ineens zag ik het: wij leven, wij leven niet door ons doen, maar door Gods schenkende gerechtigheid in Christus. Toen werd die tekst van Paulus voor mij een deur naar het paradijs.”

Eerst dacht Luther dat de mens zelf het goed kan maken met God, door goede werken. Nu zag hij dat een zondaar alleen behouden kan worden door de rechtvaardigheid die God ons in Christus schenkt, waardoor de zondaar op datzelfde moment geheel vernieuwd en gered is. Anders gezegd: Hij mijn zonde aan het kruis, ik Zijn gerechtigheid! Een rechtvaardigheid die we dus niet hoeven te verdienen, maar die we door het geloof ontvangen als een geschenk van Gods liefde. Ik hoef het eeuwige leven niet te verdienen,

Tijdens het concilie van Trente (een stadje in Noord-Italië) werden de opvattingen van Luther door de Rooms-Katholieke Kerk op krachtige wijze tegengesproken

en ik kan dat ook niet, maar God schenkt het mij (als een onverdiend cadeau), omdat Christus het voor mij heeft verdiend. En weet je nu wat geloven is? Zeker weten dat Jezus wil vergeven! Hij zegt: “Breng je zonden maar bij Mij, Ik was jouw hart met Mijn bloed, zó schoon dat je heilig en zonder zonde bent in de ogen van God.”

Door de paus vervloekt

Die ontdekking van Luther was het geboorteuur van het protestantisme. Zonder dat hij dat zelf goed beseftte, kwam hij tegenover de kern van de rooms-katholieke kerkleer te staan. De Rooms-Katholieke Kerk heeft dat op het concilie van Trente (1545-1563), een vergadering van rooms-katholieke geestelijken, uitdrukkelijk uitgesproken. De ontdekking van Luther werd daar onder vervloeking afge-

wezen. Op die vergadering is uitgesproken: “Indien iemand beweert dat de genade waardoor wij gerechtvaardigd worden slechts een gunst van God is en dat de mens door zijn goede werken niet waarlijk het eeuwige leven moet verdienen, die zij vervloekt.”

Die vervloeking geldt nog steeds, want in 1870 heeft de Rooms-Katholieke Kerk verklaard dat de officiële uitspraken van een paus onfeilbaar (= foutloos) zijn. Daardoor heeft de Rooms-Katholieke Kerk voor zichzelf de terugkeer naar de leer van de Bijbel voor altijd afgesneden. De Rooms-Katholieke Kerk staat of valt met de leer van de onfeilbaarheid van de paus. Voor een protestant zijn niet de uitspraken van mensen beslissend en onfeilbaar, maar de uitspraken van de Bijbel, het Woord van God.

De aanleiding tot de Reformatie

De aanleiding tot de Reformatie was de verkoop van aflaatbrieven. Wat is eigenlijk een aflaat? Daarvoor moeten we even terug naar de grote ontdekking van Luther. Hij kwam erachter, toen God ingreep in zijn leven, dat een zondaar die genade van God ontvangt direct het eeuwige leven verkrijgt. In de Bijbel lezen we in het Evangelie van Johannes: “Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven.” Dat geeft rust en vrede in je hart. Als je door de Heere God gered bent, ben je vanaf datzelfde moment zeker van je eeuwig behoud. Je kunt nooit meer verloren gaan. Ook al doe je het daarna nog keer op keer verkeerd. Kijk maar eens hoe het in het leven van David is gegaan.

Zelf de zaligheid bewerken?

De Rooms-Katholieke Kerk leert totaal iets anders! Die beweert dat een mens die van God genade ontvangt, door die genade in staat wordt gesteld goede werken te doen en het eeuwige leven te verdienen. Hij moet er zelf voor zorgen dat hij klaar is, dat hij voorbereid is, om later de hemel binnen te gaan. Hoe dan? Door te leven naar het Woord van God en door de sacramenten te gebruiken. In dit alles ligt voor de rooms-katholiek een groot gevaar op de loer, namelijk het doen van erge zonden, ook wel doodzonden genoemd. Want door het doen van die doodzonden is het volgens de Rooms-Katholieke Kerk zelfs mogelijk dat hij Gods genade weer helemaal kwijtraakt en dat hij later toch in de hel terechtkomt.

Wat moet hij dan doen als hij een doodzonde heeft gedaan?

De straf zou alleen maar weggenomen worden als hij de zonde aan een priester vertelt in de biechtstoel. Als je gezondigd hebt, moet je naar de priester gaan en hem jouw zonden vertellen (opbiechten), en dan zal de priester jou je zonden vergeven. Maar kan een priester dat, denk je?

Behalve doodzonden, waardoor iemand zichzelf ongeschikt zou maken voor de hemel, zijn er ook de dagelijkse zonden. Dat zijn de minder zware vergrijpen en deze worden volgens de Rooms-Katholieke Kerk niet zo zwaar gestraft. In de Katechismus van de Rooms-Katholieke Kerk staat dat het zonden zijn waarvan de schuld reeds vergeven werd.

Voor deze dagelijkse zonden zendt God tijdelijke straffen. Je kunt hierbij denken aan een ziekte, een ongeluk, een sterfgeval. Deze tijdelijke straffen zijn ervoor bedoeld de mens van zijn zonde te reinigen, te louteren. Een voorbeeld van een dagelijkse zonde is het wegnemen van 50 eurocent uit de portemonnee van een ander. Terwijl je bij een doodzonde zou kunnen denken aan een ruzie met je moeder, waarbij je haar hebt geslagen.

Uit wat hierboven staat is duidelijk geworden dat rooms-katholieke mensen geloven dat zij zelf hun zaligheid moeten bewerken. Zij moeten zo leven dat zij zich het eeuwige leven en de zalige gemeenschap met God in

de hemel waardig maken. Als het hun niet lukt om van alle tijdelijke zondestraffen bevrijd te zijn vóór hun sterven, dan moeten zij dat verder voortzetten na hun dood, in het zogenaamde vagevuur. Daar moeten zij allerlei pijnen ondergaan. Net zolang tot zij voldoende gereinigd, gelouterd zouden zijn om de hemel binnen te gaan.

Je ziet hier al meteen een belangrijk verschil met wat de Reformatie leert. Wij zijn ervan overtuigd dat in de Bijbel Christus aan ons wordt bekendgemaakt als een volkomen Zaligmaker, Die alle straffen op Zich heeft genomen. Nergens staat dat Gods kinderen zelf nog een gedeelte van de straf die zij door hun zonden hebben verdiend, moeten ondergaan. Voordat Jezus stierf, sprak Hij: “Het is volbracht.” Niet: “Ik heb het meeste gedaan, nu moeten jullie de rest doen.” Nergens lezen we dat God de Vader Zijn kinderen na de dood eerst nog een tijdje in het vuur brengt en dat Hij ze pas daarna in de hemel opneemt.

Redding uit het vagevuur

Een aflaat geeft volgens de Rooms-Katholieke Kerk kwijtschelding van de tijdelijke straf die iemand door zijn zonden zou hebben verdiend. Hoe krijgt hij die kwijtschelding? Doordat een rooms-katholiek op aarde een door de paus aangewezen goed werk verricht. Meestal is dat een gebed dat de paus voorschrijft en waaraan hij een gedeeltelijke of volledige kwijtschelding verbindt van de straffen die iemand in het vagevuur zou moeten uitzitten.

Mensen zouden die aflaat kunnen verdienen voor zichzelf, zodat ze straks vermindering of totale kwijtschelding van de loutering in

In de Bijbel lezen we niets over een vagevuur

het vagevuur krijgen, maar ze kunnen de aflaat ook verdienen voor familieleden of vrienden die al in het vagevuur zouden zijn. Wanneer iemand gestorven is, kan hij geen aflaten meer verdienen. De zielen in het vagevuur zijn dus helemaal afhankelijk van de goedgunstigheid van de paus, die aflaten al of niet uitschrijft. En van de rooms-katholieken op aarde die bereid zijn om voor hen aflaten te verdienen.

Gedeeltelijke aflaat

Er zijn volgens de Rooms-Katholieke Kerk twee soorten aflaten: gedeeltelijke en volle. Een gedeeltelijke aflaat geeft slechts een gedeeltelijke kwijtschelding van de straf-

fen in het vagevuur. Een voorbeeld: tijdens de mis heft de priester de ouwel (een rond schijfje brood. Zie de afbeelding op pag. 14) omhoog en nodigt de aanwezigen uit om dat brood te aanbidden. Volgens de leer van de pausen is door het machtswoord van de priester het brood op wonderbare wijze veranderd in het lichaam van Christus. Wanneer een rooms-katholiek op dat moment tegen die opgeheven ouwel zegt: “Mijn Heere en mijn God”, dan zou hij een gedeeltelijke aflaat verdienen, dus een gedeeltelijke kwijtschelding van de straf die hij nog in het vagevuur zou moeten ondergaan. Ook op andere manieren, meestal door het uitspreken van een voorgeschreven gebed, zou je een gedeeltelijke aflaat kunnen verdienen.

Volle aflaat

Tijdens het feest van Allerheiligen en Allerzielen, op 1 en 2 november, zouden rooms-katholieken ook nu nog een volle aflaat kunnen verdienen als ze een kerk bezoeken en er een door de paus voorgeschreven gebed opzeggen. Daardoor ontvangen ze ineens de kwijtschelding van alle straffen van het vagevuur. Dit geldt alleen voor rooms-katholieken. Protestanten kunnen, volgens een bepaling van de pausen, geen aflaat verdienen. Dan moeten ze eerst rooms-katholiek worden.

Aflaatbrieven

Een volle aflaat was ook te verkrijgen door het kopen van een aflaatbrief, een schriftelijke verklaring van de paus. Enkel door de aankoop daarvan kon je kwijtschelding van alle straffen in het vagevuur ontvangen. Die aflaatbrieven brachten heel wat geld in het

rooms-katholieke laatje. Mensen konden het geld in een offerkist werpen, en daar hadden men zelfs een rijmpje op gemaakt: “Zodra het geld in het kistje klinkt, een zieltje in de hemel springt.” Met het geld uit de verkoop van zulke aflaatbrieven is onder meer de bouw van de prachtige Sint-Pieter, de hoofdkerk van Rome, betaald.

Als priester bemerkte Luther hoe funest de verkoop van aflaatbrieven was. De mensen gingen er helemaal op vertrouwen. De heilige God werd beschouwd als een koopman, met Wie je het op een akkoordje kon gooien. Echt verdriet om de zonde is er dan niet. Een van de beruchtste aflaathandelaars in de tijd van Luther was de dominicaan Johannes Tetzl. Die wist precies hoe hij het volk moest aanpakken: met processies, vaandels waaraan aflaatbrieven hingen en een preek die een mengsel was van beloften en dreigementen. Het slot van zijn preek was een prachtig stukje theater. Dan ging hij zelf naar het offerblok en liet er een geldstuk in vallen om een aflaat te ontvangen voor zijn eigen overleden vader.

De 95 stellingen

Tegen deze aflaatpraktijken schreef Luther zijn 95 stellingen. Op 31 oktober 1517, de dag voor Allerheiligen, spijkerde hij die stellingen aan de deur van de slotkapel van Wittenberg. De dagen erna was er de jaarlijkse markt, die speciaal gewijd was aan de verkoop van aflaatbrieven. De eerste stelling luidde: “Wanneer onze Heere en Meester Jezus Christus zegt: “Doet boete...”, dan bedoelt Hij dat het hele leven op aarde één gedurige boetedoening moet

10 december 1520 – Luther werpt de pauselijke bul, met daarin zijn doodsvonnis, in het vuur

zijn. En boetedoening is niet anders dan je schuld en je zonde belijden.

Ook in het rooms-katholieke Kerkelijke Wetboek van 1983 is nog steeds te lezen dat de aflaten die de paus uitschrijft door hem geldig zijn verklaard op grond van “de schat van genoegdoening van Christus en de Heiligen”, die hij “gezagvol beheert en aanwendt.” Luther stelde daartegenover: “De ware schat van de kerk is het heilig Evangelie van de heerlijkheid en van de genade van God” (Stelling 62).

Dreiging met de brandstapel

De rooms-katholieke kerkelijke overheid is tegen Luther in verzet gekomen, voornamelijk omdat zijn stellingen een grote bedreiging vormden voor de inkomsten uit

de verkoop van de aflaatbrieven. Op 15 juni 1520 gaf paus Leo X in een bul aan Luther het bevel om binnen zestig dagen zijn stellingen te herroepen. Anders zou hem de brandstapel wachten.

Op 10 december 1520, ‘s morgens om negen uur, verbrandde Luther de pauselijke bul, in het bijzijn van de professoren van de universiteit van Wittenberg. Hij deed dat buiten de Elsterpoort, op de vuilverbranding aan de rivier de Elbe. Terwijl Luther de bul in zijn handen hield, zei hij met bevende stem: “Omdat gij de waarheid Gods hebt aangetast, moge God thans door dit vuur u aantasten.”

Het is duidelijk dat Luther vanaf dat moment geen lid meer kon zijn van de Rooms-Katholieke Kerk. De Reformatie was een feit.

Tot het jaar 1870 was het misschien nog mogelijk geweest dat de kloof tussen Rome en de Reformatie ooit nog eens overbrugd zou worden. Maar vanaf dat jaar is dat uitgesloten.

De paus onfeilbaar?

In 1870 heeft de Rooms-Katholieke Kerk namelijk plechtig verklaard dat de paus onfeilbaar is, wanneer hij een uitspraak doet over wat christenen moeten geloven en wat ze moeten doen en laten. Zo'n plechtige uitspraak wordt een dogma genoemd.

Het tweede Vaticaans concilie heeft er op 21 november 1964 nog een schepje bovenop gedaan, door de toevoeging: *“Deze uitspraken van de paus behoeven geen enkele goedkeuring vanwege anderen en zijn niet vatbaar voor beroep op enig ander oordeel.”*

Niemand kan of mag zich dus tegen een dergelijke uitspraak van de paus verzetten met een beroep op de Bijbel. Dat betekent ook dat niemand aan de paus mag vragen: Bewijs eens uit Gods Woord dat u zo'n geweldige macht van God hebt gekregen. Blindelings moet iedereen aanvaarden dat de paus die macht bezit, want hij heeft het zelf gezegd en zijn uitspraken zijn *“uit zichzelf onfeilbaar.”*

Plaatsbekleder van Christus

Canon 331 (= artikel 331) van het Kerkelijke Wetboek van 1983 noemt de paus de plaatsbekleder van Christus op aarde. *“Daarom bezit hij krachtens zijn ambt de hoogste, volledige, onmiddellijke en universele gewone macht in de Kerk, die hij altijd vrij kan uitoefenen.”* Hij mag bisschoppen afzetten en nieuwe benoemen, ook al zijn bijna alle

rooms-katholieken van een bisdom daartegen. Niemand mag de paus op de vingers tikken. Verzet tegen de paus zou verzet zijn tegen Christus Zelf.

Je zou je af kunnen vragen of een gesprek met een rooms-katholiek over de Bijbel dan nog wel zin heeft. Hij is immers verplicht om de uitspraken van de paus boven die van de Bijbel te stellen? Toch kun je dat zo niet zeggen. Ook de Rooms-Katholieke Kerk leert dat de Bijbel onfeilbaar is. Wel wordt daar meteen bij gezegd dat de uitspraken van de paus altijd in overeenstemming zijn met dat wat God in de Bijbel zegt. En dat we daarom de uitspraken van de paus als onfeilbaar moeten aanvaarden. Maar we hebben hier wel een aanknopingspunt voor een gesprek.

“Ook jullie erkennen dat de Bijbel geen dwalingen bevat. Goed, laten we dan samen eens nagaan welk antwoord de Bijbel geeft op de vraag hoe wij vergeving van zonden en het eeuwige leven kunnen ontvangen.”

Leer de Bijbel kennen

Belangrijk is dan wel dat we zelf de Bijbel goed kennen. Alleen daarin vinden we de antwoorden op de belangrijkste vragen van ons leven. Waar zullen wij zijn na onze dood? In de hemel voor Gods troon, of in de hel in het gezelschap van de duivel? Luther formuleerde die vraag zo: *“Hoe vind ik*

een genadig God?" Hoe word ik met Hem verzoend?

De weg ten dode of ten leven

In de Rooms-Katholieke Kerk krijgen de kerkgangers te horen: "Je moet het eeuwige leven verdienen door de goede werken."

Wij geloven echter wat de Bijbel zegt: Als je je zaligheid van je goede werken verwacht, krijg je die juist niet, maar wacht de eeuwige dood. Je krijgt de vergeving van zonden en het eeuwige leven enkel uit genade. Gratis.

Omdat de Heere Jezus de zaligheid heeft verdiend. Je kunt dat rijke geschenk, dat God ons in Christus aanbiedt, alleen maar door het geloof aannemen. Je mag je hand ophouden als een bedelaar en vertrouwen dat Diegene Die voor je staat er iets moois in legt.

Zo mogen ook rooms-katholieke mensen leren zien en vertrouwen op Hem, Die voor hen staat en niets liever wil dan dat zij allen van genade alleen leren leven.

Een rooms-katholieke kerkdienst in Polen

Twee kernverschillen

Er zijn nog twee andere grote verschillen tussen de Rooms-Katholieke Kerk en de kerken van de Reformatie. Die betreffen de visie op de sacramenten en op Maria, de moeder van de Heere Jezus.

Zeven sacramenten

De kerken van de Reformatie zeggen op grond van de Bijbel dat Christus twee sacramenten heeft ingesteld: de heilige doop en het heilig avondmaal. De Rooms-Katholieke Kerk beweert dat er zeven sacramenten zijn.

1. De doop

Rooms-katholieken spreken over het doopsel. Daardoor zou een kind worden opgenomen in de kerk van Christus en de erfzonde afgewassen.

2. Het vormsel

Met het vormsel wordt de doop bevestigd. Bij het vormsel zou het kind, als het ongeveer twaalf jaar oud is, via de handoplegging van de bisschop kracht van de Heilige Geest ontvangen om voor het geloof uit te komen.

3. De mis

Tegenwoordig noemt men de mis meestal de eucharistieviering. Je kunt wel zeggen dat de mis het belangrijkste rooms-katholieke sacrament is. Niet voor niets wordt in de Katechismus van de Rooms-Katholieke Kerk dit sacrament *“de oorsprong en het hoogtepunt van heel het christelijke leven genoemd.”* In de mis worden brood en wijn, volgens de Rooms-Katholieke Kerk, door de wondermacht die God aan de priester zou hebben gegeven, veranderd in het lichaam en bloed

van Christus. Dat betekent dus dat Christus werkelijk en lichamelijk aanwezig zou zijn. Maar niet alleen Christus als Persoon zou aanwezig zijn, in de mis wordt ook het offer van Christus aan het kruis van Golgotha “tegenwoordig gesteld.” Ook dat offer zou tijdens de eucharistie aanwezig zijn. Daarom wordt de eucharistie ook als een offer gezien.

4. De biecht

In de biecht moeten de rooms-katholieken hun zware zonden, de zogenaamde doodzonden aan de priester belijden. Als zij biechten, zouden zij vergeving van zonden ontvangen, doen ze dat niet, dan zouden zij verloren gaan. Op de belangrijke kerkvergadering te Trente (rond het jaar 1550) heeft de Rooms-Katholieke Kerk uitgesproken dat de biecht *“noodzakelijk is tot het heil”* en dat iedereen die dat ontkent *“vervloekt zij”*.

5. De ziekenzalving of het laatste oliesel

Dat is de zalving van een ernstig zieke met speciaal daarvoor gezegende olie, waarbij de woorden worden uitgesproken: *“Moge onze Heer Jezus door deze heilige zalving en door Zijn liefdevolle barmhartigheid u bijstaan met de genade van zijn heilige Geest. Moge hij u van zonden bevrijden, u heil brengen en verlichting geven.”*

6. Het priesterschap

Door middel van het sacrament van het priesterschap zouden mensen van de bisschop de macht ontvangen om de sacramenten te bedienen, de gelovigen te onderrichten in de leer van de Heilige Schrift en in de leer van de kerk en aan niet-gelovigen het Evangelie te verkondigen.

7. Het huwelijk

Bij het sacrament van het huwelijk zouden de gehuwden genade tot heiliging van henzelf, het gezin, de samenleving en de kerk ontvangen.

Volgens de Rooms-Katholieke Kerk zijn de sacramenten middelen waardoor je de vergeving van de zonden krijgt en waardoor je tevens extra kracht ontvangt om Gods geboden te kunnen onderhouden.

Volgens de kerken van de Reformatie wordt door de sacramenten de belofte van God uitgebeeld en onderstreept. De sacramenten zijn als de zegels die vroeger (en nu ook nog wel eens) aan een belangrijk document werden gehecht. Een zegel is eigenlijk een soort handtekening: "Ik meen het echt. Kijk maar, mijn naam staat eronder, en dat is de garantie." Door het zegel kreeg de belofte die in zo'n document werd gegeven dus extra waarde. Wat is het daarom bijzonder dat wij gedoopt zijn in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest!

God belooft in Zijn Woord, in de Bijbel, dat ieder die in Christus gelooft, de vergeving van de zonde en het eeuwige leven ontvangt. In de sacramenten beeldt God die belofte nog eens in zichtbare tekenen voor ons uit. Daarom zijn de sacramenten een grote vertroosting voor wie ze gelovig ontvangt.

Het ronde schijffe brood voor de eucharistie wordt een ouwel genoemd

Maria zonder zonde?

Het verschil tussen Rome en Reformatie wordt het meest zichtbaar in de leer over Maria, de moeder van de Heere Jezus. In haar lofzang juicht Maria: "Want zie, van nu aan zullen mij zalig spreken al de geslachten." Volgens de kerken van de Reformatie betekent dit dat zij rijk gezegend is. Wat een begenadigde vrouw was Maria, dat zij de moeder mocht worden van de Zoon van God! Wat een voorrecht om jarenlang zo innig verbonden te mogen zijn met de Heiland der wereld! Maar we gaan Maria daarom niet vereren als iemand die nooit gezondigd zou hebben en we zien haar zeker niet als een middelares tussen God en ons. Maria niet gezondigd? Wat zou zij dan

bedoeld hebben toen zij sprak over *“God, mijn Zaligmaker”*? Wat denk je, zou zij als zij zonder zonden geleefd zou hebben, wel zoiets zeggen?

De Rooms-Katholieke Kerk legt de woorden van Maria heel anders uit. Zij meent dat Maria daarmee wilde zeggen: Na mijn dood zullen alle christenen tot mij bidden, opdat ik met mijn invloed Jezus ertoe zal bewegen alle gunsten die mensen van mij afsmecken ook werkelijk te schenken.

De Bijbel geeft geen enkele aanleiding tot die gedachte. Maria heeft gezongen van de Zaligmaker omdat ook zij Die nodig had. De Bijbel veroordeelt het bovendien wanneer iemand probeert de geest van een overledene te raadplegen (Deut. 18:11). Christus heeft ons uitgenodigd om rechtstreeks met al onze noden tot Hem te gaan. Als Hij ons, om welke reden dan ook, niet zou willen horen, heeft het bovendien geen zin om te proberen via een ander wél gehoor bij Hem te krijgen.

Volgens de Rooms-Katholieke Kerk is Christus zo heilig, dat je niet direct tot Hem mag gaan. Hij verhoort onze gebeden alleen wanneer we die eerst aan Maria voorleggen. De Bijbel leert ons echter dat de Heere Jezus juist gekomen is om zondaars op te zoeken. Christus heeft gezegd: *“Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn en Ik zal u rust geven.”*

Bevrijdende boodschap

In 1854 beweerde paus Pius IX dat Maria zondeloos geboren is, met een rein hart (dus zonder erfzonde). Opnieuw leert de Bijbel ons anders. In Romeinen 3 vers 10 staat: *“Er is niemand rechtvaardig, ook niet één.”*

De Rooms-Katholieke Kerk gaat dus tegen Gods Woord in als zij beweert dat Maria zonder zonde ter wereld kwam en dat zij daarom de voornaamste heilige is.

Mensen die heel vroom en netjes leven, kunnen volgens de Rooms-Katholieke Kerk daardoor zegeningen van God verdienen. Niet alleen voor zichzelf, maar ook voor anderen. We zagen dat al bij de leer over de aflaat. De verdiensten van Christus en van de heiligen zouden in een soort geestelijke schatkist terechtkomen, waaruit de paus kan putten om de aflaten die hij uitschrijft te dekken. Door hun verdiensten kunnen de heiligen aanspraken maken bij God. Maria neemt onder hen de eerste plaats in. Zij wordt dan ook vereerd en aangeroepen met titels als *“moeder Gods”* en *“middelaress van alle genade”*.

Daartegenover zijn christenen van de Reformatie er met Luther van overtuigd dat zij nooit rechten tegenover God kunnen doen gelden. Wij kunnen alleen door genade zalig worden, uitsluitend op grond van het offer dat Christus gebracht heeft. Daarom moeten we bidden: *“Heere, mag ik U leren kennen en belangrijk gaan vinden in mijn leven, U nodig krijgen als Verlosser. Leert U mij dat ik mijzelf niet kan verlossen. Laat me mijn zonden zien en Uw liefde en vergeving. Heere, bekeer me.”*

We moeten doen als de tollenaar deed (Lukas 18), toen hij uitriep: *“O God, wees mij, zondaar, genadig.”* Wie eerlijk voor God zijn schuld belijdt, zal genade ontvangen. Dat is de bevrijdende boodschap van het Evangelie. Een boodschap die het hart werkelijk vrede en rust geeft.

Projecten van IRS (vervolg op pagina 19)

Duizenden Spaanstalige tijdschriften (ECR) worden iedere twee maanden verstuurd naar veel verschillende landen in Midden- en Zuid-Amerika

Stichting In de Rechte Straat is in verschillende landen werkzaam. Een korte beschrijving van enkele projecten geeft je een indruk van het werk.

Nederland

IRS organiseert en verzorgt bijeenkomsten voor zowel jongeren als ouderen. De bedoeling daarvan is dat mensen uit christelijke kerken doordrongen worden van het belang van de Reformatie.

België

In de Belgische stad Tongeren is door middel van evangelisatiewerk onder de overwegend rooms-katholieke bevolking een

kleine protestantse gemeente ontstaan. Aan deze gemeente, met de naam “De Stem van de Goede Herder”, is dominee T. Vanhuyssse verbonden. Ds. Vanhuyssse was in het verleden priester in de Rooms-Katholieke Kerk. IRS steunt deze predikant en zijn gemeente.

Polen

Ook de Rooms-Katholieke Kerk in Polen, het rooms-katholieke bolwerk van Europa, heeft te maken met kerkverlating. IRS trekt

Aanvraag informatie

Wij kunnen ons goed voorstellen dat je na het lezen van deze brochure graag meer wilt weten over het werk van Stichting In de Rechte Straat. Juist omdat je dingen hebt gelezen die nieuw voor je zijn. Graag willen wij je informeren over de voortgang van ons werk. Onderstaande bon kun je gebruiken om je op te geven voor ons tijdschrift In de Rechte Straat.

Ook bestaat de mogelijkheid dat wij een presentatie verzorgen over ons werk. We kunnen dit doen op school, in de gemeente of op de vereniging. Graag willen we daarover met jou en de school- of verenigingsleiding van gedachten wisselen.

Wanneer je nog andere vragen hebt, mag je ons daar natuurlijk altijd over bellen of schrijven.

- Ik blijf graag op de hoogte van het werk van IRS. Stuur me daarom gratis twee keer per jaar uw magazine.
- Graag wil onze school/gemeente/vereniging* met u van gedachten wisselen over de mogelijkheden om een presentatie over het werk van IRS te verzorgen. (* S.v.p. doorhalen wat niet van toepassing is.)

Naam:

Adres:

Postcode/woonplaats:

Geboortedatum:

Telefoonnummer:

E-mail:

School/gemeente/vereniging:

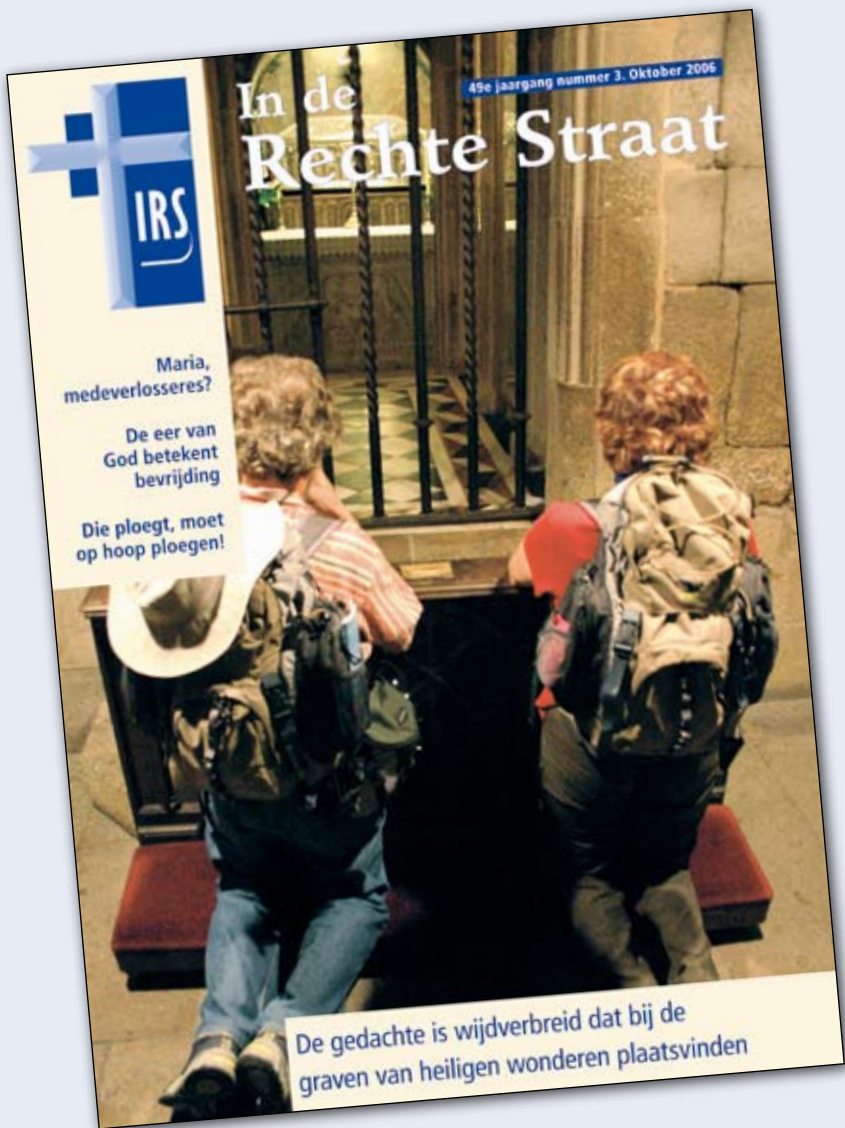
Naam contactpersoon:

Telefoonnummer contactpersoon:

Wij vragen je vriendelijk deze aanvraagbon zo compleet mogelijk in te vullen en op te sturen naar:

Stichting In de Rechte Straat
Antwoordnummer 1009
6720 ZX BENNEKOM

Een postzegel plakken mag, maar hoeft niet.

Het tijdschrift In de Rechte Straat wordt twee keer per jaar gratis toegezonden

Projecten van IRS

zich vooral het lot van de 21.000 priesters aan. Velen van hen zijn vertwijfeld en hebben het vertrouwen in hun kerk verloren. De Poolse organisatie "Augustinus", onderdeel van IRS, biedt hun een helpende hand en verspreidt het reformatische gedachtegoed in dit grote rooms-katholieke land.

Spanje

IRS voorziet in het onderhoud van dominee F. Rodríguez, een voormalige rooms-katholieke priester in Ponferrada, in het noorden van Spanje. Hierdoor is hij in staat fulltime werkzaam te zijn als predikant voor zijn gemeente en als hoofdredacteur van het Spaanstalige magazine *En la Calle Recta* (= In de Rechte Straat). Daarnaast steunt IRS dominee J. Ruiz, die in Miranda de Ebro evangelisatiewerk verricht en artikelen schrijft voor het Spaanstalige tijdschrift.

En la Calle Recta

In het Spaanstalige magazine *En la Calle Recta* wordt veel aandacht besteed aan Bijbelstudie. Ook geloofsvragen van lezers worden beantwoord in dit tijdschrift, dat vooral bestemd is voor (voormalige) rooms-katholieke medemensen. Het verschijnt iedere twee maanden in een grote oplage. De lezers, verspreid over meer dan veertig Spaanssprekende landen, zoals Peru, Cuba en Guatemala, ontvangen het gratis. In *En la Calle Recta* wordt regelmatig Spaanstalige lectuur aangeboden, die met name geschikt is voor Bijbelstudie. Deze lectuur wordt gratis door IRS verstrekt en verzonden. Graag willen wij jullie vragen om te bidden voor dit belangrijke werk.

De kleine protestantse gemeente te Ponferrada met helemaal links op de foto ds. F. Rodríguez

Een vaste burcht

Een vaste burcht is onze God.
Een toevlucht voor de Zijnen.
Al drukt het leed, al dreigt het lot,
Hij doet Zijn hulp verschijnen.
De vijand rukt vast aan
met opgestoken vaan.
Hij draagt zijn rusting nog
van gruwel en bedrog,
maar zal als kaf verdwijnen.

Geen aardse macht begeren wij,
die gaat welras verloren!
Ons staat de sterke Held ter zij,
die God ons heeft verkoren.
Vraagt gij Zijn naam? Zo weet,
dat Hij de Christus heet,
Gods eengeboren Zoon,
Verwinnaar op de troon!
De zeeg' is Hem beschoren.